

ZVESTI NAŠIM VREDNOTAM

ANGELCA KLANŠEK

(Govor na 49. obletnici Našega doma v San Justu)

Današnji praznik ne more iti mimo spomina 60-letnice največje slovenske tragedije — komunistične uzurpacije Slovenije. Pred šestdesetimi leti je v naši domovini ugasnilo sonce sreče, sonce svobode. Preplavilo jo je rdeče zmagoslavje krvnikov, zaradi tega nasilja pa napbeg v tujino. Tisoči smo zapustili domovino, saj smo vedeli, kaj nas pod tako oblastjo čaka — mnoge smrt, vse pa izguba svobode, kot najvišjega človeškega dostojanstva. Želeli smo, da bi v korist domovine izgorevala naša življenja, a smo jo morali zapustiti in oditi brez vsega v negotovo prihodnost. Kdo bi mogel popisati križev pot množice od Tržiča preko Ljubela na Koropko.

Postaja Vetrinje. Šotori, prekriti z rjuhami, ali brez vsake strehe, na prostem v dežju in sončni pripeki. A najhujše - strašna novica, da so naše domobrance Angleži prodali komunistom v mučenje in smrt. Kip Žalostne Matere božje v vetrinjski cerkvi pač ne ni doživel toliko solza, molitev in prošenj. Vera nam je bila edina opora v tistih strašnih dneh.

Z vetrinjskega polja se je naša begunska pot razhajala v različna taborišča. Ob tolikih udarcih vendarle nismo klonili. V nas se je utrjevala volja do življenja, saj smo v svoj krščanski zasidranosti imeli zagotovilo božje pomoči. V taboriščih smo utrjevali in poglobljali versko, narodno in kulturno življenje z božjo energijo, ki smo jo v tujini ne kako potrebovali.

Slovenski pregovor pravi: Dalj ko greš, dalje ti kaže. Tudi za nas je veljal ta pregovor. Sčasoma smo se morali sprijazniti z mislijo na selitev v prekomorske dežele. Največji del beguncev je prebrodil Atlantski ocean do najjužnejše države. Naplaval nas je na tej takrat tako gostoljubni, argentinski deželi. Praznih rok smo prišli na tuje, vse smo pustili onkraj Karavank. Spremljalo pa nas je zaupanje v božjo pomoč, spremljale so nas duhovne in kulturne vrednote, ki so nas bogatile v domovini; spremljala nas je tudi ljubezen do slovenske besede. Iz vsega tega smo črpali moč in zvestobo do trpeče domovine. Dobili pa smo „Balantičevo“: Svoj dom na tujem. Od tu se začelja zgodba vseh slovenskih Domov, tudi zgodba življenja Našega doma.

V sanjuškem okraju so se naselile številne slovenske družine z otroki. Ker so bili s srcem ne vedno v svoji domovini, so čutili potrebo po medsebojnih srečanjih. Po slovenski maši so ostajali pred cerkvijo, obujali spomine, pa razpravljali o novem življenju in si seveda želeli čimprejnjega snidenja. Tako se je tudi porodila želja po skupnem Domu, ki se je pred 49 leti tudi uresničila. Koliko žrtev, odpovedi osebnim potrebam je bilo pri tem ustvarjalnem delu! Z eno roko so gradili lastne domove, ki jih je oživljala žena — mati — s svojimi številnimi otroki in vanje vsajala slovensko besedo in molitev, z drugo pa so možje polagali temelje Domu, kjer jih bo objemala domačijska toplota sredi tujega sveta. Ta slovenski otoček pa se je začel polniti z dejavnostmi verskega, kulturnega, športnega pa tudi zabavnega značaja. Dom je bogatila slovenska beseda s petjem otrok in mladine, slovenska beseda je polnila dvorano ob nepetih nastopih, igratih, spominskih in družabnih prireditvah, sobotni živ-žav je bil pa v veselje staršev, saj so v otrocih gledali nadaljevanje rodu, pa se istočasno zavedali svojega poslanstva, da morajo v mlada srca vsajati verske in moralne vrednote, ki so jih prinesli iz domovine. Sanjuški Dom je bil v vseh teh 49tih letih živ pisan mozaik slovenstva. Vedno seveda ni bilo lahko. Po celodnevem delu pripravljati prireditve, hoditi na vaje, voditi otroke v slovensko šolo, namesto sobotnega počitka polagati opeko za nove prostore in ne nepeto drugih obveznosti je spremljalo delo v skupnosti, ki si je zastavila za cilj ohraniti zvestobo domovini v tujini. Vse to delo je bilo torej prepleteno z žrtvami v zavesti, da le te prinajajo božji blagoslov in dajejo prizadevanju bogato vsebino. Uspehi so vedno sad trdega dela.

Nad. na 2. str.

Kaj določa novi zakon

V prejšnji številki smo že poročali, da je vlada 29. septembra sprejela zakon o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj meja. Zakon je na torkovi tiskovni konferenci predstavil tudi državni sekretar in vodja Urada Vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu, Franc Pukpič. Gre gotovo za dolgo pričakovan zakon, saj po nekaterih ocenah zunaj Slovenije živi skoraj pol milijona Slovencev, kar je četrtnina naroda.

V uvodu zakona so podani ocena stanja, razlogi za sprejem zakona, cilji, načela in poglobljene rešitve, ureditev v Evropski uniji in finančne posledice. Zakon naj bi pomagal utrjevati narodno zavest in identiteto, pospeševati medsebojne stike ter krepiti sodelovanje na kulturnem, šolskem, gospodarskem, socialnem in drugih področjih. Med nosilci zakona je v prvi vrsti omenjen Urad, ki je operativen in ima pristojnosti in naloge. Zapisana pa je tudi državnozborna komisija, kar je po mnenju Franca Pukpiča zelo pomembno.

Pri oblikovanju in izvajanju politike ter strategije na področju skrbi za rojake sta v zakonu predvideni tudi dve posvetovalni telesi vlade, sveta za Slovence v zamejstvu in za Slovence po svetu. Prvi naj bi se sestajal najmanj dvakrat, drugi pa najmanj enkrat letno. Imenovanje obeh je v rokah predsednika vlade. (Svet za

Slovence po svetu naj sestavljajo sestavljajo: eden iz držav EU, eden iz bivše Jugoslavije, dva iz Argentine, eden iz preostalega dela južne Amerike, eden iz ZDA in eden iz Kanade, eden iz Avstralije in eden iz ostalih kontinentov).

V zakonu je opredeljeno sodelovanje na področju kulture, ohranjanja arhivskega gradiva v zasebni in državni lasti, vsem zainteresiranim Slovincem, ki živijo na območju dosega sprejema satelitskega oddajanja RTV Slovenija je omogočeno sprejemanje programov brez dodatnih stroškov in naročin.

V skladu z zakonom bo poskrbljeno za ohranjanje slovenskega jezika in izobraževanje.

Franco Pukpič je ne omenil, da je predvideno ustanavljanje lektoratov slovenskega jezika na univerzah, kjer živi večja skupin Slovencev. Slovenci, ki živijo v tujini in imajo slovensko državljanstvo, status Slovencev brez slovenskega državljanstva ali so brez državljanstva in brez statusa pa bodo po tem zakonu imeli možnost ugodnejšega izobraževanja. Ti ugodnejši pogoji pomenijo tistih 5%, ki jih sedaj nismo mogli izkoristiti. (Študentje, ki poleg državljanstva, države kjer živijo, imajo še slovensko državljanstvo, so bili pod slabimi pogoji in se niso mogli prijavljati za stipendije za državljane RS, ker niso imeli stalnega

prebivališča v Sloveniji).

Zakon določa tudi gospodarsko in regionalno sodelovanje, pa tudi finančno podporo rojakom. Pomembno področje zakona je razrešitev statusa Slovencev brez slovenskega državljanstva. Navedene so pravice in ugodnosti tega statusa ter kako se pride do njega. V zakonu je opredeljena tudi repatriacija, to je priseljevanje v domovino, ki ga organizira in financira Republika Slovenija. Po tem postopku se bodo v Slovenijo lahko priselili Slovenci, ki živijo v državah, kjer vlada huda politična ali drugačna kriza ter Slovenci, ki lahko doprinesejo k razvoju ter uveljavitvi države. Odločanje o tem, kakšna je kriza, bo v rokah zunanjega ministrstva. Repatriacija se bo financirala iz proračuna in drugih virov, odločbo o statusu repatriirane osebe bo izdal urad, status bo trajal največ 15 mesecev od dneva prestopa meje RS. O upravičenosti posameznih oseb za repatriacijo bo odločal urad na predlog ddp, slo. izseljenjskih organizacij in slovenskih rimokatoliških župnij. Pravice: se naseliti v domu za priseljevanje, prehrana in brezplačno zdravstveno zavarovanje.

Predlog zakona o odnosih s Slovenci zunaj meja je sicer drugi s tega področja, začel naj bi veljati 1. januarja 2006, seveda ga mora prej sprejeti državni zbor.

Sinoda o spovedi in obhajilu

Na sinodi, ki poteka v Vatikanu, se pkojfe v svojih prispevkih na zasedanjih lotujejo številnih konkretnih pastoralnih problemov, povezanih z zakramentom evharistije.

Med drugim se je nadpkoj Jan Lenga iz Kazahstana dotaknil problema podeljevanja obhajila na roko, s čimer se po njegovih besedah povečuje nevarnost oskrunitve in enačenja evharističnega kruha z navadnim. Opozoril je, da je podeljevanje evharistije na roko postala nekakšna moda, zato je predlagal, naj Sveti sedež uveljavi enotno pravilo, in sicer podeljevanje obhajila v usta in kleče.

Prefekt Kongregacije za bogoslužje in zakramente, nigerijski kardinal Francis Arinze, je opozoril na problem kraje hostij za satanistične ali druge namene, ter pri tem navedel znani primer nezaužite hostije med neko mašo Janeza Pavla II, ki je bila, kot kaže, na internetni dražbi prodana za 2 tisoč dolarjev. Kardinal Arinze je zato dejal, da je treba budno paziti, da verniki hostijo zares zaužijejo, ni pa se zavzel za podeljevanje obhajila, kot je bilo v navadi pred 2. vatikanskim cerkvenim zborom.

Patriarhi in pkojfe vzhodnega obreda so se medtem zavzeli za podeljevanje ob-

hajila na roko, saj je to v njihovi praksi že od nekdaj.

Med pogostimi temami, ki so se v teh dneh pojavile med govorniki, je tudi problem vse redkejšega prejetja zakramenta spovedi. Litvanski pkoj Rimantas Norvila je tako opozoril, da vse manj ljudi hodi k spovedi, vse več pa se jih zateka k ezoteriki, magiji, okultizmu ali new ageu. Tako si ustvarijo nove družbene vezi, vse bolj pa se oddaljujejo od Cerkve in katoliške misli. Zato je predlagal, da bi prenovili prakso pokore.

Med odmevnimi prispevki je bilo tudi pričevanje predsednika romunske pkojfske konference, nadpkoja Luciana Muresana, ki je spregovoril o komunistični prevzgoji, pranju možganov in zasmehovanju evharistije v romunskih zaporih. Kot je dejal, so komunisti duhovnike prisilili, da so maše darovali z iztrebki, vendar pa jim niso uspeli iztrgati vere. Veliko maš so darovali na skrivaj, z žlico namesto keliha in vinom, iztisnjenim iz grozdne jagode, ki so jo napili na cesti. Danes v Romuniji, kjer Katoliška Cerkve prejema 12% prebivalstva, po njegovih besedah vlada resnična „lakota po evharističnem kruhu“. To potrjujejo 80% obisk pri mašah in veliko število novih duhovnikov in redovnih poklicev.

Mame nočemo vseh rož sveta, niti ne tetih zvezd z neba! Vesele in srečne smo preproste-ga otro kega srca. Takega podarjajmo!

Želje slovenskih mater in žena za materinski dan v Argentini

GLEJ...

USPELA SLOMŠKOVA PROSLAVA 3

MOLI IN DELAJ V DRUŽINI 4

ZGODOVINSKI SPOMIN 4

Ribičič se izvija

V zadevi Ribičič je vrhovni državni tožilec Andrej Polak preiskovalnemu sodniku Okrožnega sodišča v Ljubljani predlagal, da kot nujno preiskovalno dejanje zasliši določene priče, od Generalne policijske uprave pa je tudi zahteval še dodatno zbiranje obvestil, so sporočili z vrhovnega državnega tožilstva.

Kot je znano, so kriminalisti 24. maja letos ovadili nekdanjega visokega funkcionarja organizacije OZNA za Slovenijo Mitjo Ribičiča, zaradi suma storitve kaznivega dejanja genocida. Vrhovno državno tožilstvo je primer odstopilo ljubljanskemu okrožnemu tožilstvu. Slednje pa je ovadbo sprva poslalo na sedež zunanjega oddelka v Domžalah, kjer se je s spisom ukvarjal vodja oddelka Zoran Milanovič.

Vrhovno državno tožilstvo (VDT) je nato od tega oddelka prevzelo zadevo Ribičič junija. Tako se je odločilo zaradi zahtevnosti pravne

problematike in obsežnosti zadeve ter možnosti timskega dela pri reševanju kazenske ovadbe. Ribičič je osumljen storitve kaznivega dejanja genocida po 373. členu kazenskega zakonika. V javnosti so se sicer pojavili pomisleki nekaterih pravnikov, da Ribičiča zaradi genocida ni mogoče preganjati, ker do leta 1948 tovrstno dejanje sploh še ni bilo opredeljeno kot kaznivo.

Na razprave v javnosti se je odzvalo tudi vrhovno državno tožilstvo s stalnim, da kaznivo dejanje genocida iz 373. člena kazenskega zakonika temelji na Konvenciji o preprečevanju zločinov genocida, ki je bila podpisana 9. septembra 1948, torej po storitvi kaznivih dejanj povojnih pobojev. Vendar pa je bila v tem času v veljavi tako imenovana Martensova klavzula, ki jo je vsebovala že četrta haapska konvencija iz leta 1907.

Te poglede vrhovnega državnega

tožilstva je predstavil prav Polak, ki se na VDT ukvarja s primerom Ribičič.

Preiskovalni sodnik ljubljanskega okrožnega sodišča pa ni ugodil predlogu vrhovnega državnega tožilca Andreja Polaka, naj v zadevi Ribičič opravi preiskovalna dejanja.

Ocenil je, da Polak glede na fazo postopka, ko še ni vložena zahteva za preiskavo, ne more biti predlagatelj za opravo preiskovalnih dejanj.

Polak je preiskovalnemu sodniku predlagal, da se zoper Mitjo Ribičiča zaradi kaznivega dejanja genocida po drugem in prvem odstavku 373. člena po kazenskem zakoniku ter v zvezi s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svobod in ter na podlagi zakona o kazenskem postopku, opravijo določena nujna preiskovalna dejanja.

Vendar, čas teče, Ribičič se stara, storilci povojnega genocida pa ostajajo brez kazni.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONA MIZERIT

Izredno hitro se bliža dan, ko se bo odločil važen del prihodnjega razvoj argentinske politike. Volitve v nedeljo 23. oktobra ne bodo spremenile vlade, bodo pa gotovo nakazale smer za nadaljnji dve leti in — v veliki meri — kakšno bo podlaga za predsedniške volitve 2007.

Kako voliti. Kar nekaj rojakov se je obrnilo na nas z vprašanjem, kako naj volijo. Ni nam namen niti naše poslanstvo svetovati kandidatu ali stranke. Vsak mora voliti po svojem okusu in — svoji vesti. V zadnjih nekaj dneh, od 11. septembra dalje, je na vsaki strani Oznani v španskem jeziku objavljali temeljne in jasne smernice, kakšno naj bo zadržanje katoličanov na volitvah in kateri so pogoji, da lahko volimo nekega kandidata ali neko stranko. Tam navaja pet točk, ki so bistvene in nepopustljive: splav, eutanazija, raziskovanje s fetalnimi celicami, človeška klonacija in istospolne poroke. Zanimivo je, da se prav o teh točkah kandidati ne izjavijo jasno. Ko je te dni nek jutranjik stavil kandidatom vprašanja o splavu, se je samo López Murphy jasno izjavil proti, kandidati skrajne leve pa so povedali, da zagovarjajo splav. Kar nekaj kandidatov sploh ni odgovorilo, ostali pa so se izmikali, govorili o potrebi spolne vzgoje, ki naj z druge strani reši ta problem, a jasne besede ni bilo. Bojijo se za glasove, ker vedo da vsaka opredelitev lahko pomeni močan padec glasov. Glede eutanazije v naši državi še ni izrazite nuje in s tem kandidati nimajo težav, čeprav vsi vemo da prikrita eutanazija obstoja. Klonacija tudi ni vprašanje, ki bi kandidatom povzročalo probleme. Stvar pa se zaplete ponovno, ko se govori o istospolnih porokah. Večina se izrazi proti, a v isti sapi daje istospolnemu partnerstvu neko legalno podlago; da bo volk sit in koza cela. Nimamo točnega vpogleda, kako je s temi vprašanji v notranjosti države. A vsak odgovoren državljani se mora pozanimati za te točke, poznati kandidate in se po vesti odločiti.

Meglice, razprite se. Večkrat poudarjamo, da je volilna politika preveč zapletena, da bi lahko jasno videli, kam pot pelje ali (po slovenskem izreku), kam pes tace moli. Te dni je izjava nekega politika pokazala, kako stvari stojijo. Politični vodja in župan največje predmestne občine La Matanza, Fernando Balestrini, ki je zadnje mesece eden najbolj trdnih temeljev zmagovitega Kirchnerjevega pohoda v provinco Buenos Aires, je dejal, da bi morali 24. oktobra (dan po volitvah) skupaj sesti vlada in duhaldizem,

da se pogovorijo o prihodnosti. Reakcija s strani Kirchnerja je bila silovita: z duhaldizmom ne bo dialoga. Jasno, ne more govoriti o kakem dogovoru potem, ko je vsa kampanja potekala v medsebojnem obtoževanju in so Duhalde in njegovi za vlado postali neke vrste zli duh, kriv vseh argentinskih težav. Opozicija pa je seveda izrabila to izjavo in ponovno obtožila, da je spor v peronizmu le kulisa, za katero se skriva namen, da peronisti poberejo vse tri buenosaireske senatorje.

Skrb za prihodnost. Vendar je razumljivo, kako misli Balestrini. Vztrajno se govori o njem kot o možnem predsedniku poslanske zbornice po 10. decembru. Njega, kot večino ostalih kandidatov, ne skrbijo splav, klonacija ali homoseksualci. Skrbi ga, kako bo sestavljen parlament in kako bo v tej sestavi lahko potrjeval zakone. Kje lažje iskati zaveznikov kot v sodnih peronističnih krogih, ki jih pozna in s katerimi je trdno sodeloval? A to ni predsednikova logika. Kirchner ima druge načrte. Poleg prenove peronistične stranke, ki je neizbežna, bo iskal podpore na levi, verjetno v radikalizmu. Povezava, ki se je uspešno obnesla v provinci Corrientes med radikali in Kirchnerjem, kaže v tej smeri. Sploh je vlada že večkrat pokazala, da ipše zaveznike vedno na levi in nikdar na desni. Ob tem pade vprašanje, kaj bo predsednik naredil z desnimi elementi, nekaterimi zelo jasnimi, ki jih je polno v vladni povezavi, saj so nekoč stali ob Menemem in nato ob Duhaldeju.

Re eni in prizadeti. Položaj v državi je zapleten. Makroekonomija se pozitivno razvija in gospodarstvo vztrajno raste. Plače delavcev in uslužbencev v mnogih primerih spremljajo to rast. V drugih primerih pa si stavke sledijo druga drugi in vnapajajo v socialno telo nenehne konflikte. Je pa še drug pojav: sindikalizirani in pravno zaposleni so v neki meri pokriti ali po argentinskem izrazu „repeni“. A kar 47 % delovne sile je zaposlenih „na črno“ brez dostopa do povijanja plač in brez socialnega kritja. Položaj teh je vedno bolj kritičen. In ker so spriči še vedno hude brezposelnosti v stalni nevarnosti, da izgubijo delo, so porinjeni ob stran in se njihov položaj slabša. To stanje seveda koristi „volilnim golažem“ v obliki socialnih podpor in obdarovanja, pa naj gre za živila ali kuhinjsko opremo, o čemer je bilo zadnje čase dovolj pisanja, in ki je celo predmet sodne tožbe proti ministrstvu za socialno skrbstvo. A to je že navada in vemo, da je navada „železna srajca“.

Prva v rektorski halji

Po pidesetih moških rektorjih, kolikor se jih je na tem položaju doslej zvrstilo na Univerzi v Ljubljani, je rektorsko haljo v torek, 4. oktobra prvič oblekla ženska, dr. Andreja Kocijančič. Vodenje univerze, ki jo je ocenila kot konsolidirano in močno ter zato tudi kot „dobro odskočno desko za skok med najboljše“, je prevzela od dr. Jožeta Mencingerja.

Mencinger ki je z dve-

ma mandatoma, po osmih letih na tem položaju, odpel po najdaljšem rektorskem mandatu v zgodovini ljubljanske univerze, se je poslovil z besedami: „Univerza ne sme pozabiti, da je njena avtonomija zapisana v ustavi in da je ni mogoče deliti, če tega neče. V ustavi zapisana avtonomija pa ni dovolj, avtonomije imata vsaka institucija in vsak posameznik toliko, kolikor si je vzameta.“

Državni zbor in vlada o začetni coni

Poslanke in poslanci so v nadaljevanju rednega septembrskega zasedanja sprejeli zakon o razglasitvi zapletne ekološke cone in epikontinentalnem pasu po nujnem postopku. Od 64 navzočih poslancev jih je zakon podprlo 62, eden je bil proti.

Hrvapska ministrica za zunanje zadeve in evropske integracije Kolinda Grabar-Kitarović je slovenskemu kolegu Dimitriju Ruplu uradno posredovala predlog hrvaške vlade, da se vprašanje razmejitve na morju med državama prenese na mednarodno sodno telo, je v sporočilu za javnost zapisala hrvaško ministrstvo za zunanje zadeve in evropske integracije.

Hrvaško ministrstvo je v sporočilu, ki ga je objavilo ob sprejemu zakona o razglasitvi zapletne ekološke cone in epikontinentalnem pasu v slovenskem parlamentu, spomnilo na stalni Hrvapske, da gre za pravno ničeno in neutemeljeno dokument. Hrvapsko ministrstvo v sporočilu še poudarja, da interes Hrvapske po nadaljnjem razvoju dobrososed-

skih odnosov s Slovenijo ostaja nevtralen in trajen, vsa odprta vprašanja pa je pripravljena še naprej reševati v atmosferi bližnjega prijateljstva, utemeljenega na zgodovinski povezavi in prijateljstvu obeh narodov.

Zunanji minister Dimitrij Rupel je potrdil, da je od hrvaške ministric za zunanje zadeve in evropske integracije Kolinde Grabar-Kitarović prejel pismo, v katerem predlaga začetek pogovorov o arbitraži o meji na morju med državama. Kot je dejal, gre „po svoje za presenečenje, po drugi strani pa za nič kaj novo idejo“. Arbitražo samo o meji na morju pa je označil za nesprejemljivo.

„Kot veste Slovenija arbitražo samo o morski meji odklanja. Mi mislimo, če nič ne velja, da se je potrebno dejansko pogovarjati o celotni meji oziroma o vseh problematičnih točkah,“ je dejal. Rupel je poudaril, da je po oceni slovenske vlade arbitražo povsem v redu rešitev, ki se je ne boji in se nanjo pripravlja že dlje časa.

Zvesti na im vrednotam

Nad. s 1. str.

Naslednje misli pa vam mladi rodovi. Graditelji našega doma so prav gotovo imeli pred sabo cilj, da se v njem vzgaja poštena, delovna in versko zdrava mladina. To so vrednote, ki jih mladi rodovi prejmete po svojih prednikih, po katerih se oddaljena domovina nadaljuje v vas. Zvestoba domovini ni v našem privoljenju, zavezuje vas po vaših prednikih. Saj je bila misel pionirjev našega doma usmerjena v prihodnost. Zamislili so si simbol, ki naj bi povezoval slovenske korenine z mladikami, ki poganjajo v tujini. Ta simbol je posekano drevo — korenina slovenske lipe, iz katere že poganja mladika, polna zdravega soka. Letos na tej lipi brsti že 49 krepkih poganjkov. V njih je sij mladostne moči, veselja, plemenitega hrepenenja, zdrave tekmovalnosti, pa odprtih src do bližnjih v stiski. Je med temi vejami tudi kakšen slabše poganjek? Morda se je vanj iz premajhne pazljivosti ugnedilo seme nenačelnosti, negativni vpliv okolja, utrujenosti? Zdrave mladike, podprite ga iz obilja svoje moči. Ne pustite, da tak poganjek ovane na kateremkoli področju delovanja v Domu.

Mladi, ki danes v odborih ali kjerkoli že zasedate mesta staršev, skrbite, da se bodo verske in narodne vrednote

gojile pri vsem ustvarjalnem delu v našem domu. Na vas je, da izpolnite vrzeli, ki nastajajo za odhajajočimi in, da njihovo poslanstvo sprejemate kot dediščino, ki jo morate posredovati novim rodovom. Ta naloga je in bo združena z mnogimi žrtvami, zato bodite povezani v istem cilju, drug drugemu opora in zgled v zvestobi slovenskim koreninam. Po svojih prednikih nosite s seboj žaro naših mučencev, ki vas mora ogrevati in voditi na tujih tleh k cilju, ki so ga oni za vero in svobodo naroda iz večnosti izvojevali s svojo mučeniško krvjo.

Naši mučenci pa vas tudi obvezujejo, da danes, ko se Slovenija s tolikimi težavami trga iz oklepa petdesetletnih mučiteljev, ji v tej stiski tudi vi pomagate vsaj s svojim sodelovanjem pri njenih prizadevanjih in odločitvah. Tudi ta misel in zavest mora biti prisotna v našem domu, ki naj bo dom naše ljubezni do slovenskih korenin, dom slovenske besede, poštene družabnosti pa tudi molitve, s katero si boste priklicali na naše delo božji blagoslov.

Mladi poganjki na posekani lipi napolnajte svoj skupni Dom z žlahtnimi sadovi, s katerimi boste kot mogočna lipa gojili spomin na svoje prednike, pa tudi na mučence, ki se jih ob njihovi 60-letnici mučeniške smrti spominjamo in njihovo žrtev in junaštvo občudujemo.

Z Balantičem — tudi mučencem, ki je vsa leta prisoten v našem domu, bodite tudi vi

... bakla nema, ki potnikom samotnim v noč gori

SLOVENC V ARGENTINI

SLOMŠKOVA PROSLAVA

Igra tudi vzgaja!

Šolski otroci so z izrednim veseljem prihajali v póló v soboto 24. septembra: namenjeni so bili k Slomškovi proslavi v Slovenski hiši. Še pred napovedano uro so izjemno mirno čakali na začetek svete mape, ki jo je daroval za vse žive in pokojne učitelje in katehete dr. Jure Rode. Med pridigo je opisal pomen evharističnega leta, ki ga je bil proglasil Janez Pavel II, in navdihoval otroke, naj se ravnajo po zgledu blaženega A. M. Slompka, kot izrednega častilca sv. Evharistije ter božje matere Marije.

Po kratkem odmoru, dovolj za okusiti dobro malico, se je dvorana hitro napolnila, tudi na balkonu.

Po pozdravu polske referentke, Ani Klemen, so otroci kar korajžno zapeli tri Slomškove pesmi, pod vodstvom ge. Mojce Jelenc in ob spremljavi na orgle ge. Anke Gaser. Pogledi so se radovedno ozrli proti odru, ko se je zastor počasi odpiral in se je začela razvijati igra avtorja Tomaža Lapajnerja **OD KOD SI KRUEK**. Vsaka predstava vedno znova vzbuja hrepenenje po dobri igri. In Rožmanova ola je bila kos temu hrepenenju! Vsebinska, čeprav enostavna, je bila zelo vzgojnega značaja: poštena deklica, Ana, je nenadoma prišla do zlatega prstana in se je odločila, da ga vrne lastniku. In ravno na tem je slonela skrivnost: čigav je bil ta prstan? Na njeni poizvedovalni poti je med drugim naletela na zvitega trgovca, ki ji je hotel na vsak način preprečiti namene, le da bi si polastil zaleženega prstana, saj se je ravnal le po enem načelu: „Čisto vse lahko prodamo“. Njemu nasproti se je deklica postavila z načelom „Čisto vse kar imamo je le to kar drugim damo! Magari ves svet!“.

V igranju so priple do izraza sposobnosti nastopajočih. Najprej naj omenim Viktorijo Kociman - Ana - ki je zelo lepo, sproščeno, odigrala glavno vlogo. Pavel Jerman je zelo prepričljivo igral za trgovca. Tudi primerna obleka in frizura sta pripomogli k uspehu igranja. Ivan Delich - pek - je doživeto odigral svojo vlogo kakor tudi spretna in odločna pekarica - Kati Podržaj. Gluhi mlinar - Niko Žagar - je povzročil kar dosti smeha med gledalce zaradi napačnega razumevanja kot posledica njegove nagluposti. Njegova žena, mlinarka, - Ivana Petkovšek - je pravočasno pojasnjevala te napake.

Krajše vloge, vse pravilno odigrane, so prevzeli: Tomaž Praprotnik kot Aničen oče, Franci Petkovšek kot kmet in Ljudmila Ravarotto-Vorščak kot kmetica, ter vavčani Matija Medveček, Damijan Kociman, Dominika Beltrami-Mavrič, Sa i Luna-Praprotnik in Milena Petkovšek.

Zelo iznajdljiva in simpatična sta bila prizorčka, ki sta uprizorila gnetje kruha - Cecilija Jarc, Nadja Petkovšek, Andreja Žagar, Andreja Kociman - in ples ppeničnih klasov - Simone Beltrami-Mavrič, Lucijana Boltžar, Martina Filipič, Nadja Močnik, Ljudmila Rezelj, Pavlinka Vorič, Tomaž Jarc, Niko Leber, Marko Praprotnik, Luka Quiroga-Jesenovec in Matej Ravarotto-Vorščak. Morda bi ples lahko vodile starejše učenke, kot ppenično klasje... Plese so pripravile Monika Zupanc-Filipič, Zofija Kastelic in Lučka Petkovšek.

Vse pesmi so bile vnaprej posnete, za kar je priskočil na pomoč Janez Filipič. Učenje pesmi je prevzela Marjeta Gerkman-Žagar, spremljavo in napevi pa prof. Lučka Marinček-Kastelic. Zelo posrečena je bila melodija, ki je spremljala zamenjavo kulis. Da je oz-

vočenje dobro izpadlo in za razsvetljavo sta poskrbela Damijan Ahlin in Janez Filipič.

Še posebno pohvalo je žela odrska oprema, ki jo je imel na skrbi Tonči Paulič s pomočniki: natančno orisane in praktične kocke, ki so sestavljale sceno, so urno premikali scenografski asistenti, samo starejši polski otroci, oblečeni v črni oblekah z belimi rokavicami: Pavel Delich, Janez P. Filipič, Joško Filipič, Matjaž Filipič, Frenki Jarc, Martín Medveček, Peter Ravarotto-Vorščak, Martin Žagar. Zelo zanimivo je bilo slediti živahnemu plesu teh belih rokavic, ki so izrazito izstopale zaradi razsvetljave črne luči.

Delo „za kulisami“ je ravno tako važno kakor sam nastop. Zato naj omenjam še vse neomenjene sodelujoče osebe. Šepetalki: Marta Rupnik-Jerman in Marjeta Gerkman-Žagar; maskiranje: Lojze Rezelj, Regina, Lučka, Monika in mamice; pri izdelavi oblek: učiteljice in mamice; pomoč pri režiji in organizaciji: Monika Zupanc-Filipič, Nina Pristovnik-Díaz, in Vera Breznikar-Podržaj; oblikovanje programa: Regina Truden-Leber.

Želim poudariti, da je slovenščina gladko in jasno tekla, kar pa seveda, predpostavlja veliko ur učenja in vaj, ter priča o razveseljivem dejstvu, da ima slovenski jezik še pomembno vlogo po napih družinah.

Ob koncu igre je nas Rožmanova pola prijetno presenčila z darilom, sami mali hlebčki kruha, delo osemdesetletne stare mame ge. Mimi Marinček. Prazni želodčki malih otrok (in tudi učiteljev) so jih bili res veseli! Za vapo pozornost ga. Mimi Marinček, iskren Bog plačaj!

Občutek zadovoljstva je zažarel na obrazih vseh gledalcev, ko so odhajali domov. To je bilo najboljši priznanje in plačilo za velik trud, ki si ga je Rožmanova pola nadela ob pripravi te igre.

Čestitamo Rožmanovi poli, vsem sodelavcem, še posebno pa režiserju, Tonetu Podržaju, ki je s pomočjo učiteljic prevzel glavno odgovornost, za tako prijetno in vzgojno igro. Takih primernih iger pričakujemo še v prihodnje na napih skupnih prireditvah.

Bog lonaj!

Š.R.

MIRAMAR

Priznanje

Na podelitvi priznanj na področju pporta in kulture, ki jih vsako leto podeli napa občina skupaj s klubom Atlético, je letos prejel posebno priznanje tudi napa rojak Jože Žurga, za svoje dosežke v surfu in za prispevek k razvoju tega pporta v nape mestu (Premio a la trayectoria).

Arh, Jure Mihelič in Jože pa sta zaprosila pri občinskih oblasteh, naj bi bilo slovensko ime „Pomol“, kraj za surfiranje med pomolom in starim svetilnikom, ki je že v rabi, tudi uradno priznana. Tako bi dobili v Miramaru kopček obale z uradnim slovenskim imenom.

IZ MOJIH SPOMINOV (9 - KONEC)

FRANC ZOREC

V Rimu sem bil prvič v življenju, brez ene lire v žepu in brez najmanjšega pojma, kako priti do bivšega ministra dr. Miha Kreka. Spomnil sem se na Matajevega Matija, ki je pel svojo sestro iskat v Ljubljano. Približal sem se vozniku nekega kamiončka, ki je prevažal ljudi, in ga prosil, če me zapelje do najbližje policijske postaje. Vsak lastnik kamiona ali česa podobnega v Rimu je v tistem vojnem času prevažal ljudi, da se je s tem preživljal. Ta se me je usmili in me zbasal na kamion, čeprav je bil že poln. Na prvi policijski postaji me je „zložil“..

Ko sem se prikazal na policiji, me je policaj najprej vprašal: „Che la fame?“ Ker sem prikimal, mi je prinesel krožnik fižola! Ko sem zagledal fižol, sem kot v filmu podoživel dogodek, ki se je zgodil med okupacijo ob partizanskem napadu na Italijane v Gabriju pri Dobrovi, v katerem je padlo sedem italijanskih vojakov. S tesarjem iz Šujice sem pel po novi poti, ki so jo delali iz Šujice na Dobrovo. Med pogovarjanjem sva se slapala pokanje in videla teči Italijane. Jaz sem skočil čez cesto mimo Glaviča proti Princu, tesar pa je kar čakal, čep da bo pel domov, a so ga Italijani tam ubili. Meni je sledil italijanski vojak in vstopil za menoj v hišo s pupko v roki. Moja „teta“, kot sem ji rekel, pa je imela zame pripravljen krožnik fižola. Tako me je dobil Italijan s fižolom v roki, ko sem ga

vprašal: „Che la fame?“ in mu ponudil fižol. S prsti je vzel nekaj fižolčkov in jih dal v usta, nato pa dal pupko na rame in odpel. „Ta fižol so mi danes Italijani povrnil!“ mi je priplo na misel takrat sredi Rima!

Pri dr. Mihi Kreku

S policije so me peljali na poljsko vojaško komando, kjer sem povedal, da sem Jugoslovian in pojasnil, da sem „kraljev“. Peljali so me v stavbo v ulici Corzo Trieste 10 v tretje nadstropje, kjer je imel prej stanovanje znani Ricci, minister za telesno vzgojo v Mussolinijevi vladi. Od tam me je peljal neki srbski oficir naravnost k dr. Mihi Kreku. Ko me je Srb zagledal, me je takoj vprašal: „Ali imap upi?“ Odgovoril sem mu: „Vse polno!“ Zato se je držal bolj stran od mene. Ko sem pripel k dr. Kreku na stanovanje, sem ga kar sam opozoril na upi. Rekel mi je: „Najprej se pojdite umiti in skopati!“ Prinesel mi je novo angleško uniformo, perilo in milo. Ko sem se skopal in preoblekel, sem se se najedel, potem pa je bivši minister poslupal mojo zgodbo.

Naslov Corzo Trieste 10 je bil med vojno sredipče „kraljevih“ Jugoslovianov v Rimu. Tam sem bil tudi takrat, ko so radiji poročali o partizanskem zasedanju Trsta in Reke. Ker sem sam videl v tistem delu Primorske toliko srbskih četnikov in dobrovoljcev poleg primorskih domobrancev, nisem verjel tem poročilom in sem to tudi

na glas povedal: „To ni mogoče, komunisti samo lažejo!“

Na mojo opazko je brž odgovoril dr. Krek, ki je redno zahajal v tisto družbo, in me takole popravil: „Na žalost je vse res, kar zdaj pravijo njihova poročila! To dobro vem, ker jim pomagajo Angleži! Z ladjami jih vozijo iz Dalmacije in Črne gore!“ Potem sem jaz raje utihnil.

Zavedal sem se, da sem pri el z informacijo v Rim prepozno in žal tudi brez dokumentov, ki bi pričali o resničnosti mojega pripovedovanja. Da je bil vzrok te zamude pomanjkanje realne možnosti za potovanje in da so poleg tega dogodki, kot gestapovski zapor na Reki in v Trstu, zavlačevali moj odhod v Rim. Da me je pa nazadnje prav ta zapor prisilil, da sem tvegala pobeg, ki se je potem podal al v to potovanje. Potovanje pa ne bi bilo možno brez slučajnega srečanja z izku enim Štefanom Kodličem in tudi ne brez Cvirnovih dovolilnic...

Potek takratnih dogodkov v Jugoslaviji je pel drugo pot kot smo jo mi pričakovali in zanj delali. Svetovne velesile so imele drugačne račune, ki so bili bolj v prid komunističnemu imperializmu kot narodom Evrope. Ves moj trud in stalna življenjska nevarnost, v kateri sem bil na poti do Rima, je bil brez koristi. Je pa teh nekaj spominov vendarle dokaz, da smo domobranci poleg bojevanja s komunističnimi revolucionarji ob vsaki priložnosti sodelovali z zahodnimi zavezniki v boju proti okupatorju za osvoboditev slovenskega naroda.

(Konec)

Franc Zorec s torontskim kardinalom dr. Alojzijem Ambrožičem pri Sv. Katarini nad Dobrovo. Zorec, ki je bil tudi mobiliziranec Dolomitskega odreda, je objavil zločinski načrt partizanskega poveljnika Gada (Cafuta) s tevilno Trnovčevo (Ambrožičevo) družino, katerega bi bil moral izvr iti Bavdaž s pomočjo devetih partizanov. Ker je Bavdaž sabotiral Gadovo povelje, je moral pobegniti od partizanov, da je re il tudi lastno življenje. Z Zorcem sta bila kasneje skupaj pri četnikih, kjer sta se poznala pod drugim imenom. Bavdaž je bil Atoman, Zorec pa Kocelj.

ŽENA IN NJEN SVET - Družinski utripi

Ob materinskem dnevu - Moli in delaj!

„Ali si že pomislil, kako bopprese-netil svojo mamo? Pridi v Unicenter! Tu imamo vse zanjo. Razveseli jo s parfumom, osreči jo z nakitom, obleko...” Take in podobne povedi se vrs-tijo po medijih nekaj dni pred praz-novanjem materinskega dne. Res smo mame vesele kake malenkosti a os-rečuje nas povsem drugo: beseda zahvale, topel objem, poljub, molitev ... Danes pa želimo tudi me obdariti svoje otroke z nasvetom, vabilom: Moli in delaj! Nenavadno darilo v svetu, ki pledira za drugačne vrednote. Družina — zibelka molitve in dela. Tu si človek pridobiva izkustva, ki ga usodno zaznamujejo v življenju.

Ljubeča mamica **Monika Zupanc Filipič** nam razkriva intimnost molitve-nega življenja v družini:

„Poleg drugih molitvic, ki sta me jih naučila ata in mama, se vedno spominjam, kako mi je bila ljuba ta pesem: 'Prvi je Bog, ustvaril me je; drugi je Sin, odrepal me je; tretji je Duh, posvetil me je; četrta Marija, najlepša Gospa; peti je angel, me k zvezdam pelja.' S posebnim navdušenjem sva jo s sestro dvojčico ponavljali pri jutranji molitvi.

Med polskim letom, ko nas je bilo doma kar pet polark, je bilo treba dobiti pravi čas za skupno molitev. Zjutraj so se neprestano prižigale in ugapale luči po sobah in v kopalnici. Pripravljale smo se za v poljo in vedno se je mudilo. Mama je stala v veži med obema sobama in skrbela, da smo sledile jutranji molitvi. Mlajši ses-tri je v osnovno šolo pospremila mama. Hodili sva pep in med potjo izrabili čas za ponavljanje popevke in molitvic: deset božjih zapovedi, šest resnic, dele rožnega venca. Gospod katehet nas je pa potem sprapeval v slovenski polji. Ko smo imele tihe vaje, nam je mama svetovala, naj se pripo-ročimo Sv. Duhu. Tako nas je molitev spremljala v družini že ob prvih urah dneva. Vrstile pa so se pe molitve pred jedjo in po jedi.

Večerna molitev je imela posebno pripravo. Poleti, ko je bilo vroče v hi-pi, je vsak član družine prinesel stol na vrt pod trto ali se usedel na leseno klop. Uživali smo svež zrak in ti-pno večera, zmolili rožni venec ter zapeli kak-pno pesem. Pozimi pa je bilo drugače. Po večerji smo kar ostali za mizo v topli kuhinji. Še preden smo pospravile z mize, je že ata pričel z znamenjem križa. Tudi v dnevni sobi ob topli pečki smo radi skupaj molili. Hčerke smo molile naprej rožni venec. Ata pa je vodil propnje: za srečen večer in za srečno zadnjo uro, na čast angelu varuhu, za dupe vseh sorodnikov, za duhovno in telesno zdravje, za božji blagoslov. Ob koncu sva ta mali v duetu vzklíkili: 'Kraljica miru' in nato vsi skupaj zaključili: 'Prosi za nas!'

Tudi sedaj z možem nadaljujema s temi navadami v novi družini. Ker je v njegovi družini molitev tudi imela po-sebno mesto, je sedaj samoumevno, da zmolimo pred jedjo in po jedi ter jutranjo in večerno molitev. Pridružila se nama je piriletna hčerka Martina. Pred jedjo kar sama začne moliti. Med večerno molitvijo rada drži v rokah rožni venec, da morava kar na prste peti. Spodbujava jo, naj pogleda na križ, ki visi na steni. Tam je Jezupček, ki nas opazuje in je vesel, če vsi lepo molimo. Martina moli pe za papeža, ki je umrl, za učiteljice, za Sonjinega otročička in za naprega, da bosta zdrava in se z njo rada igrala, za igrače, za ... in ne bi prenehala s propnjami, če je ne prekine ati in pe zmoli zadnji Oče nap in Zdravo Marijo.

Lepo je poslu-pati in slediti molitvi malega človeka, kot če bi pel najslaj-pe pesmi. Presenečena sem bila, ko je

Martina lansko leto sama korajžno zmolila Sveti angel pred sv. Miklavžem. Spoznala sem, kako je važno spodbu-jati k molitvi že malega otroka.

Ob prazniku materinskega dne se s hvaležnostjo in molitvijo spominjam pokojne mame, ki nam je skupaj z atom odkrivala dar molitve. Danes se pa pe posebno zahvaljujem Bogu za novo življenje, ki ga nosim v sebi. Napolnjuje me z veseljem in mi poma-ga, da pe z večjim občudovanjem gle-dam Stvariteljsko moč, ki se tudi po meni nadaljuje. Naj mi Marija, nežna in pogumna Mati, stoji ob strani in me naredi sposobno, da bom sprejela otroka, dečka ali deklico, z enako ljubezni-jo kot je Ona sprejela svojega Sina.”

Delavna mama **Ančka Bajda Podržaj** je za pet minut odložila pred-pasnik in se zatopila v svoje otrope dni. Prislunhimo njenim prisrčnim besedam:

„Že kot otroke nas je mama navaja-la na delo. V družini smo vsi pomagali. Fantje so pasli krave in pomagali pri živini. To je bila njihova dolžnost. Na polju smo vsi pleli. Vsak je imel svojo gredico in obdeloval svojo brazdo. Mama je delala z nami in nas spodbu-jala. Če smo bili utrujeni, nas je poto-lažila: 'Če si zmatran, pa zmatran de-laj!' Vsak dan je bilo treba nanositi drva iz drvarnice in jih zložiti v kuhinji. Starejši bratje smo morali popaziti mlajše. Ko sem bila stara sedem let, sem pazila enoletnega bratca, ker je mama delala na polju. Kar dobro sem se zna-pa v vlogi mame. S sestro Mici sva pomagali mami pri kuhinjskih opravi-ljih. Nosili sva tudi prodajat pridelano zelenjavo v Kranj, v razne gostilne. Mama je vse lepo naložila v jerbias, po naročilu in sva ga nesli približno pol ure hoda. Včasih pa ves denar od plačila ni pripel nazaj v mamine roke. Na poti domov so bile prevelike skupnjave: kak sladoled, nekoč sva pa pe celo nekaj zapravili za fotografiranje. Ob sobotah je bilo doma bolj temeljito čipčenje. V kuhinji smo zribali porget, počistili kahelce, fantje so pometli dvoripce s posebnimi brezovimi metla-mi. Poglavje zase je bila prapčja kuhin-ja. Poskrbeti je bilo treba za otrobe, zelenjavo, krompir, bučo, da je mama lahko skuhala. Če nismo tega naredili čez dan, je bilo treba pa zvečer v temi do konca vrta po otrobe. Vedno sva pa po dva in med potjo ponavljala: 'Bav, bav, bop pel, da ne bop požrl naprega Petra ali drugega spremljevalca'.

Mama nam nikdar ni dala čutiti, da je napre delo nepotrebno. Vedno je stala za nami in na tiho popravljala, če je bilo kaj narobe. Včasih nas je opozori-la: 'Se enkrat naredi'. Delo je bilo povezano z igro in ga nismo jemali kot breme. Hodili smo kupovat v trgovino sladkor, olje, milo za pranje, kavo či-korijo. Ata je popljal fante v gostilno po pijačo. Mama je vedno gledala in do-ločila starosti primerno delo.

Najlepša pola pa je bila za nas zgled starpev. Mama je skrbno vodila gospo-dinjstvo in delala na polju ves dan. Ata je poleti kmetoval, pozimi pa se ukvar-jal z obrtjo. Izdeloval je pkafe, kadi, sode za vino, kolesa za vozove. Oba sta se držala pregovora: 'Minuta zamu-jena ne vrne se nobena'.

Zakaj delo? Otrok se čuti povezan z družino, če dela in pomaga. Delo člo-veka osrečuje. Če si zaposlen, ne misli-p na druge stvari. 'Ob potu svojega obra-za bop jedel kruh,' je Kristusov nauk.”

Dragi otrok, upamo, da nisi razočar-an nad napim darilom. V njem smo ti zaupale skrivnost. Molitev in delo sta materina aduta.

Vsem mamicam, materam, starim mamam, babicam in prababicam želi-mo blagoslovljen dan!

vbp

Ohranjanje zgodovinskega spomina

Leta 1957 je bil v ZDA ustanovljen raziskovalni in-pitut Studia Slovenica z na-menom, da objavlja v anglepkem jeziku puidije o Sloveniji in Slovencih ter da zbira arhivsko in knjižnično gradivo, ki je nastalo po delo-vanju med Slovenci v tujini, bodisi v begunstvu ali v izsel-jenstvu. Pobudnik in ustanovi-telj je bil s prijatelji Janez Arnež, ki vodi ustanovo pe danes. Njen sedež je zdaj v Zavodu sv. Stanislava v Šent-vidu nad Ljubljano. Institut je izdal 32 del, organiziral več razstav izseljenskega tiska in fotografij ter izdaja Poglede, v katerih objavlja del arhivskega gradiva. Njen lastnik je funda-cija ali ustanova z uradno re-gistrirano pravno osebnostjo. Studia Slovenica razpolaga z arhivom, knjižnico, umetnost-no galerijo in muzejskimi predmeti. Knjižnica peje več kot 40.000 knjig in nekaj sto naslovov izseljenskega perio-dičnega tiska.

Izredno pomemben je ar-hiv, ki zdaj vsebuje približno 93 tekočih metrov arhivskega gradiva. Ogromno gradivo obsega pisma, zapiske, doku-mentacijo, spominsko pisanje in druge pisne vire ter fotogra-fije, ki bodo lahko služili raz-iskovalcem življenja in delo-vanja Slovencev po svetu, predvsem beguncev in politič-nih emigrantov po drugi sve-tovni vojni. Arhivskemu gra-divu je Ministrstvo za kulturo leta 2002 priznalo javni inte-

res in ga posebej razglasilo za zasebno arhivsko gradivo. Ar-hiv je s tem ostal zasebna lastnina, zagotovljena pa mu je ustrezna hramba.

Ker gradivo ni bilo stro-kovno urejeno, se je leta 1999 začelo njegovo eviden-tiranje s sodelovanjem Arhiva Republike Slovenije. Pravkar pa je Arhiv Republike Slove-nije izdal Vodnik po arhiv-skem gradivu Studia Slovenica v knjigi, ki obsega 148 strani.

V publikaciji beremo naj-prej zanimivo nadrobno prip-oved vodje in-pituta o priza-devanju za odkrivanje, pridobivanje, zavarovanje in namepčanje „papierjev”, ki jih je treba ohranjati. Pripoved je živa, osebna. Popisano je delo, ki je prinapalo uspehe, prevečkrat pa tudi razočaran-je. Sledi pregled o ohranjanju izseljenskega arhivskega gra-diva v prejmnjih dobah in splo-pen prikaz arhiva Studia Slovenica ter navodila za ra-zumevanje vodnika po ar-hivu.

V osrednjem delu so popi-sani razpoložljivi fondi in zbirke. Najprej je to zbirka politikov SLS Mihe Kreka, Alojzija Kuharja, Franceta Gabrov-pka, Franca Snoja in Jožeta Melaherja, tako ime-novani londonski arhiv, ki je shranjen v 127 pkatlah in meri 12,7 tekočih metrov. Sledijo zbirke gradiva iz av-strijskih in italijanskih be-gunskih taboripč, nato o izsel-jencih po evropskih in čez-

morskih državah ter arhivi ne-katerih delovnih skupin in or-ganizacij. Končno je popisano gradivo 104 oseb. O vsaki osebi so napisani kolikor mo-goče obpni osebni podatki, način, kako je bilo njihovo gradivo pridobljeno, podatek o tekočih metrih in pkatlah ter vsebina gradiva.

Pri vsem je zanimivo, kako je arhiv rasel pe prav v zad-njem času. Ko je bila leta 2002 izdana odločba Minis-trstva za kulturo, je zbirka obsegala 52 tekočih metrov. Po izdaji odločbe pa je posta-la bogatejša za več kot 40 metrov, tako da ima zdaj arhiv gradiva za blizu 93 tekočih metrov.

Janez Arnež ugotavlja v uvodnem spisu, da je večini napih ljudi misel na arhivsko gradivo nepomembna zadeva in ga obravnavajo kot odveč-no navlako ter da je celo med polanimi ljudmi velika večina nenaklonjena hranitvi arhiva. Upravičeno obžaluje, da se tako izgublja velik del nape kulturne dedipčine. Naj nam bo to klic, da se zavemo izrednega pomena vseh pisa-nih virov o napih dejavnostih, čeprav se zdijo nepomembni. Posebno naj to velja za orga-nizacije in javne delavce. V Studia Slovenica imamo svojo ustanovo, ki ohranja spomin na napo bolečino in življenj-sko voljo. Ta spomin bo lahko opomin in spodbuda prihod-njim rodovom.

B. F.

Le 13% otrok

Prebivalstvo Slovenije se po-dobno kot v drugih evropskih državah stara. V Sloveniji se je razmerje med otroki in starejšimi prebivalci (od 65 let) obrnilo v korist starejših že sredi leta 2003, v prihodnje pa se bo razlika med pševilom starih in pševilom mladih le pe povečevala. Evropski stati-stični urad Eurostat napoveduje, da se bo delež otrok, mlajših od 15 let, leta 2050 zmanjpal s sedanjih 14,5 na 13 odstotkov, najmanj otrok, 12 odstotkov, napovedujejo za leto 2039.

Podatki državnega statistične-ga urada kažejo, da se je pševilo otrok v četrto stoletja zmanj-palo za tretjino. Medtem ko so leta 1971 mladi do 15. leta predstavljali četrtno prebivalstva, je konec leta 2004 v Sloveniji živel le mlajših od 15 let 14,4 odstotkom vsega prebivalstva. Zniževanje pševila otrok je posledica zniževanja pševila rojstev.

In kako otroci porabijo čas? Po podatkih ankete imajo dnevno ne-kaj več kot pest ur prostega časa, največ od tega porabijo za gle-danje televizije, in sicer fantje deset minut manj kot dekleta. Nasprotno dekleta ob pšlskih dne-vih deset minut več porabijo za domače naloge.

Po podatkih Sveta Evrope se delež otrok po posameznih evrop-skih državah giblje od 14,2 odstotka (Italija, Bolgarija) do tre-tjine vsega prebivalstva (Albanija). Tudi v Turčiji tretjino prebivalstva predstavljajo otroci. V Islandiji in na Cipru, Irskem ter Norvepckem otroci predstavljajo petino vsega prebivalstva.

Bo Mag pri el pod Delo?

Pogodba o prodaji tednika Mag časopisni hi-pi Delo je že pripravljena, je poročal Radio Slovenija. Glavni pogaja-lec je odgovorni urednik Maga Danilo Slivnik, ki je za radio dejal, da se zdaj dogovarjajo le pe o izvedbi in pripravljajo pogodbo, kar pa je le vprapanje nekaj dni, če bodo seveda ostali pri vseh dogovorih. Mag bo ostal tak-pen, kot je, in bo neodvisna Delova edicija. Ostal bo popolnoma samostojen, v njem pa bodo ostali tudi vsi zaposleni. O nakupni ceni Slivnik ni želel govoriti. Na seji nadzornega sveta Dela sicer niso razpravljali o predlogu predsednika sveta Roberta Šege, ki je Slivnika predlagal za člana uprave Dela, zadolženega za tehnične zadeve. Temu sta namreč nasprotovala dva člana nadzornega sveta, eden pa se je vzdržal.

Tudi člani izvrpplnega odbora aktiva novinarjev in izvrpplnega odbora sindikata novinarjev Dela nasprotujejo Slivnikovemu imenovanju za člana Delove uprave za tehnične zadeve. Po njihovem mnenju poskus Slivnikovega imenovanja navaja na sklep, da gre za dejanje s političnim ozadjem. O nakupu Maga pa menijo, da bi bila ta naložba poslovno pšodljiva za lastnike Dela ter na dolgi rok tudi za podjetje in zaposlene. „Ker za imenovanje Slivnika kot tudi za nakup tednika Mag ni nobenih poslovnih razlogov oziroma ti govorijo kvečjemu proti, v tem vidimo poskus političnega prevzema Dela. Ta poteza bi neizbežno nega-tivno vplivala na naklado Dela, s tem pa na ekonomsko zdravje časopisa in celotnega podjetja,” pi-ppe v pismu, ki so ga člani obeh izvrpplnih odborov danes dopoldne poslali upravi, nadzornemu svetu, svetu delavcev in sindikatu Pergam na Delu.

Število bralcev Dela pada tudi brez nakupa Maga, torej bo treba razloge za upadanje naklade Dela iskati drugje. Vse kaže na ponovitev sindroma RTV SLO.

GB

NA MANGART TUDI S SLOVENSKE STRANI

Minister za promet Janez Božič je slovesno odprl zadnji, 1680 metrov dolg posodobljen odsek regionalne ceste Strmec - Mangartsko sedlo, ki je z doseženimi 2049 metri nadmorske višine najvišje speljana cesta v Sloveniji. Po besedah bov-pkega župana Danijela Krivca je vsaka naložba države na Bovpko dobrodo-pa, ureditev zadnjega dela ceste na Mangartsko sedlo pa je pomembna predvsem za razvoj turizma na tem območju.

NOVICE IZ SLOVENIJE

VIRK SE JE ODPOVEDAL DELU

Jani Virk, ki ga je uprava družbe Delo predlagala za odgovornega urednika časopisa Delo, njegovo imenovanje pa je 30. septembra potrdil tudi nadzorni svet Dela, je odstopil od te funkcije. Virk je v pojasnilo svoji odločitvi v dopisu pojasnil, da so prvotni pogoji, na podlagi katerih je javno nastopil pred časnikarji, Delovim nadzornim svetom in nameraval z vso profesionalno odgovornostjo začeti s svojim delovanjem, spremenjeni do te mere, ko ocenjuje, da ne bi mogel več zagotoviti svojega uspešnega "delovanja na Delu v interesu vaše družbe".

BOMO SPET BRALI PRI SVEČAH?

Tretja strateška konferenca Holdinga Slovenske elektrarne (HSE) je med drugim pokazala, da bo v Sloveniji v prihodnjih letih električne energije **pe** vedno primanjkovalo. Domačih fosilnih virov (premoga) je za okoli 40 let, novi nuklearni viri **pe** nimajo zadostne javnomnenjske podpore, plin je predrag, vodni viri pa ne **zadopolčajo** za ustrezno oskrbo. Zato v HSE poleg posodobitev obstoječih in naložb v nove proizvodne vire vidijo **rešitve** v prodoru na tuje trge, Avstrijo, Italijo in zlasti JV Evropo.

PRI NOTARJIH JE CENEJŠE

V veljavo so stopile spremembe in dopolnitve notarske tarife, ki jih je vlada sprejela na seji 15. septembra. Po sprejemu sprememb tarife - teh ni sprejela Notarska zbornica Slovenije - je pravosodni minister Lovro Šturm dejal, da se sedaj vzpostavlja sorazmernost med obsegom vloženega strokovnega dela in časa notarja ter ceno notarskih storitev. Hkrati se znižuje pristojbina za večino notarskih storitev - ponekod tudi za 50 odstotkov -, predvsem zaradi večje dostopnosti teh storitev za uporabnike.

OD MSNZ DO SLOVENSKE VOJSKE

V Cankarjevem domu je bila osrednja slovesnost ob 15. obletnici ustanovitve Manevske strukture narodne **zapčite**. Predsednik vlade Janez Jan**pa**, ki je bil slavnostni govornik, je med drugim poudaril, da projekt manevrske strukture nima primerjave v zgodovini, eden njegovih ključnih ciljev pa je bilo oblikovanje Slovenske vojske. Če takrat ne bi tvegali, danes verjetno ne bi imeli samostojne države, je dejal Jan**pa**, ki je bil v tistem času sekretar za obrambo in eden vodilnih v strukturi.

PRI STA DOBILI DIREKTORICO

Vlada je za direktorico Slovenske tiskovne agencije (STA) imenovala Lidijo Pavlovčič. Sedanjemu direktorju Igorju Vezovniku mandat poteče konec novembra. Nova direktorica STA Pavlovčičeva, ki je trenutno zaposlena na časniku Finance kot urednica priloge Trgovina in komentatorka, na STA pa je bila že zaposlena kot urednica gospodarske redakcije, bo mandat nastopila s 1. decembrom letos.

PO SVETU

NEMČIJA IMA VLADO

Nem**čki** kr**pčanski** demokrati in socialdemokrati so se dogovorili za sklenitev velike koalicije. Po njem bo kanclersko mesto pripasti najmočnej**ši** poslanski skupini, torej kr**pčansko** demokratski stranki, s tem pa Angeli Merkel. O tem so se že dogovorili **pirje** vodilni člani strank - predsednica kr**pčanskih** demokratov Angela Merkel, predsednik kr**pčanskih** socialistov Edmund Stoiber, predsednik SPD Franz Muentefering in sedanji socialdemokratski kancler Schroeder. V Stranki socialdemokratov se za zdaj **pe** niso odzvali na napovedi, da Schroeder ne bo vodil koalicije, kar je bila sicer dotlej njihova glavna zahteva, v kolikor bi vstopili v koalicijo. Agencija **pe** poroča, da naj bi si stranki že razdelili tudi nekatere ministrske resorje. SPD naj bi tako vodila zunanje ministrstvo ter ministrstva za finance, Kr**pčanski** demokrati pa naj bi vodili področje obrambe, notranjih zadev in gospodarstva. Po zadnjih informacijah pa naj bi se Schroeder že odpovedal ministrskemu mestu v novi vladi.

ZA MIR

Letop**nja** dobitnika Nobelove nagrade za mir sta Mednarodna agencija za jedrsko energijo in njen generalni direktor Mohamed El Baradej. Dobila sta jo ob prizadevanju za preprečitev uporabe jedrske energije v voja**ške** namene in zagotovitev, da se jedrska energija v miroljubne namene uporablja na najbolj varen način. Iz sveta so že začeli prihajati prvi odzivi. Večinoma so pozitivni, v ozadju pa je **slipati** tudi kritik. Francoski predsednik Chirac in britanski premier Blair sta odločitev pozdravila. Medtem pa je skupina francoskih varstvenikov okolja za opustitev jedrskega orožja Sortir du Nuclear razglasitev nagrade označila za slabo **palo**, ker naj bi bili nagrajenci neuspe**šni** pri preprečevanju ne**prijenja** jedrskega orožja. Razvoj dogodkov v Iranu in Severni Koreji je po njihovem mnenju potrdil očiten neuspeh El Baradeja.

ZA PREDSEDNIKA NA POLJSKEM

Na Poljskem so v nedeljo potekale volitve za nasledni-

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI BUENOS AIRES

Športno-družabna prireditel **SFZ** in **SDO v Lanu-su**, napovedana za nedeljo 16. X. 1955, **je preložena na pozneje!**

Pevski zbor „Gallus“ pripravlja — kot objavljamo na drugem mestu — v tem mesecu dva svoja nastopa. V ciklusu argentinske in tuje folklorne glasbe bo nastopil **23. t. m. ob 10. uri dopoldne v dvorani gledali ča Cervantes**, kjer bo izvajal slovenske narodne pesmi. Koncert organizira pod pokroviteljstvom Državnega ravnateljstva za kulturo Državna **pola** za folklorne ples.

Naslednjo nedeljo 30. t. m. pa bo zbor pripravil koncert za slovenske rojake. Program bo obsegal s par izjemami zgolj narodne pesmi.

Vabimo rojake, da pri obeh koncertih, zlasti pa pri drugem, s svojo polno**p**evilno udeležbo dajo priznanje zboru za njegovo pomembno delo.

XII. kulturni večer Slov. kulturne akcije je bil v petek 7. X. t. l. v ramo**ški** župni dvorani. Na njem je govoril tajnik SKA g. **Marjan Marolt** o bistvu umetnine. V svojih zanimivih izvajanjih je nagla**p**al, da so bistvene sestavine umetnine znanje, snov, forma in vsebina. Najbolj**pa** kriterija in vrednost umetnine sta pa pomembnost in problemskost. Končno je ap**liciral** gornja izvajanja na takoimenovano abstraktno umetnost.

Predavanje g. M. Marolta so pojasnjevale skioptične slike in slovenske umetnine.

V soboto 8. X. 1955 je bil v dvorani pri Deklevi v ul. Jorge Newbery 3568 v Buenos Airesu družabni zabavni večer Slov. planinskega dru**p**stva. Vabilu prirediteljev družabne prireditve se je odzvalo lepo **p**evilo rojakov, ki so v prijetnem družabnem razpoloženju ob dobri postrežbi ter odlični godbi preživali veselo večer.

Osebne novice

Družinska sreča. V družini g. Jožeta Groznika in njegove žene ge. Marije roj. Zupanc se je rodila hčerka. Pri krstu 2.X.55 je dobila ime Marija-Kristina. Družino g. Edvarda Kralja in njegove žene ge. Marije, roj. Lampret, je razveselila hčerka, ki je pri krstu dobila ime Marija-Irena. Srečnim star**p**em na**pe** iskrene čestitke!

Na Akademiji Pittman je diplomirala za profesorico modnega risanja g**dč**. Zofka Vombergar. Čestitamo.

Poroka. V župnijski cerkvi v Castelarju sta v soboto, 1. oktobra, poročila g. **Franc Papež** in g**dč**. **Agica Koželj**. Mladi par je zvezal č. g. **Jože Ko iček**, za priči pa sta bila ženinu g. **Janez Knap**, nevesti pa g**dč**. **Alice Fajdiga**. Novoporočencema čestitamo in jima želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Svobodna Slovenija, 13. oktobra 1955 - t. 39.

ka predsednika Aleksandra Kwasniewskega, ki se mu izteče drugi petletni mandat. Po rezultatih vzporednih volitev je po pričakovanjih zmagal Donald Tusk iz desnosredinske Državlanske platforme, a ker ni prejel absolutne večine glasov, se bo moral v drugem krogu 23. oktobra pomeriti z drugim favoritom volitev, Lechom Kaczynskim iz katoli**ške** stranke Zakon in pravičnost. Neuradno je 48-letni Tusk prejel 35-odstotno podporo volivcev, 56-letni Kaczynski pa okoli 33-odstotno.

TUDI V AVSTRIJI VOLILI

Avstrijski socialdemokrati so na nedeljskih deželnih volitvah na Gradip**čanskem** dobili več kot 51 odstotkov glasov in s tem absolutno večino v prihodnjem deželnem zboru. Ljudska stranka je prejela dobrih 36 odstotkov glasov, svobodnjaki 6, Zelene pa 5 odstotkov. Volitve na Gradip**čanskem** so tako postregle po pričakovanjih, saj zmaga socialdemokratov ni bila vpra**đjiva**, vpra**panje** je bilo le, ali bo stranka dosegla absolutno večino v deželnem zboru. Pridobila je tudi Ljudska stranka, največji poraženci pa so svobodnjaki, ki so izgubili skoraj polovico podpore v tem delu Avstrije.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Dru tvo ZS: Alojzij Rezelj / **Urednik:** Tone Mizerit / **Sodelovali so e:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Angelca Klan**p**ek, France Zorec, Marko Vombergar, Ani Klemen, Vera Breznikar Podr**žaj**, Božidar Fink, Andrejka Dolinar Hrovat. **Mediji:** STA, Radio Ognjip**če**, Družina.

Po potresu lakota in epidemije

V sobotnem ru**p**lnem potresu je umrlo več kot 20 tisoč Pakistancev. Epicenter potresa moči 7,6 stopnje po Richterjevi lestvici je bil 96 kilometrov severovzhodno od pakistanskega glavnega mesta Islamabada, najhuj**še** pa je bilo v pakistanskem delu Kap**m**irja. Tam je pod ru**p**evinami in v zemeljskih udorih po uradnih podatkih izgubilo življenje okoli 20 tisoč ljudi, bati pa se je, da jih je **pe** vsaj 10 tisoč več.

Prvemu ru**p**lnemu sunku je v večini prizadetih delov sledilo **pe** dvajset popotresnih, v nekaterih delih Pakistana pa celo 45. Zara-

di prekinjenih cestnih in drugih povezav je 40 odstotkov prizadetih območij odrezanih od sveta. V pakistanskem Lahoreju so ru**p**evine pod seboj pokopale 250 **p**udentov, v nekaj vaseh v Kap**m**irju je v poru**p**enih polah umrlo več kot 200 **p**olarjev.

Na prizadetem območju najbolj potrebujejo zdravi**la**, **p**otore, tovarne helikopterje in denar. Odzvali so se mednarodni Rdeči kri**ž**, Združeni narodi, ZDA, Ve**li**ka Britanija, Kitajska in druge države. K pomoči je v nedeljski molitvi pozval tudi pape**ž** Benedikt XVI.

SLOVENC I IN ŠPORT

DO KOLAJNE ŠELE ZADNI DAN

Zadnji dan 29. svetovnega prvenstva v slalomu na divjih vodah na olimpijski progi v Penrithu pri Sydneyju je prinesel tako zeleno medaljo tudi za slovenski tabor. Tako kot na domačem evropskem prvenstvu so do odličja v mo**p**stveni tekmi pri**šli** kajaka**p** Peter Kauzer, Dejan Kralj in Andrej Nolim**al**. Po nekoliko neuspehlih posameznih nastopih so v mo**p**stveni tekmi nastopili kot se za evropske prvake spodobi in v pravi srhljivki pri**šli** do bronastega odličja. - Malce slab**pe** so nastopili kanuisti Simon Hočev**ar**, Dejan Stevanovič in Jo**p** Zakraj**p**ek, ki so končali na **p**estem mestu.

NOVA KOLAJNA ZA JUDOISTE

Slovenski judoisti so znova bogatej**ši** za kolajno. Roki Drak**p**č je na evropskem mladinskem prvenstvu v Zagrebu v kategoriji do 60 kg osvojil srebrno odličje in tako pokazal, da se tudi v mladinskih kategorijah dobro dela, kar je seveda predpogoj za dobre uvrstitve kasneje v članski konkurenci.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

V soboto, 9. oktobra, se je rodil v San Telmu **Nicolás Hladnik**. Očka je Daniel Ignacij, mamica pa María del Carmen Dimotta. **Srečnim star em iskreno čestitamo!**

Krsti

V soboto, 1. oktobra, je bil kr**p**čen v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Franc Jože Močnik**, sin Franceta in Anice roj. Strle. Botra sta bila Jože Strle in Tilka Močnik roj. Gro**p**elj. Krstil je delegat Jure Rode.

Isti dan in v isti cerkvi Marije Pomagaj je bila kr**p**čena **Julieta Kinkel**, hčerka Friderika in Patricie roj. Blanc. Botra sta bila Jorge Giménez in Mariana Illuminati. Krstil je g. Pavle Novak CM.

V nedeljo, 2. oktobra, je bila kr**p**čena v isti cerkvi Marije Pomagaj **Zofija Marija Bordaquievich**, hčerka Gustava Daniela in Silvije Brigitte roj. Bohinc. Botra sta bila dr. Gabriel Jorge Saliva in Erika Marija Bohinc. Krstil je delegat Jure Rode.

V ponedeljek, 10. oktobra pa je bil kr**p**čen prav tako v cerkvi Mariji Pomagaj **Matej Modic**, sin Bo**p**jana in Zofije roj. Golob. Botrovala sta Sa**p** Golob in Jože Maček. Krstil pa je Pavle Novak CM.

Srečnim družinam iskreno čestitamo!

Poroka. V soboto, 27. avgusta, sta se v cerkvi Nuestro Señor de los Milagros v Moronu poročila **Marjana Jelenc** in **Nicolás Petrocco**. Priči sta bila Claudia Petrocco in Janez Jelenc; poročil je g. Tone Pre**p**eren. **Čestitamo!**

Umrli so: v Ramos Mejíji **Andrej Koželnik** (37); v Castelarju **Franci Zamik** (58) in v Quilmesu **Zvonimir Per olja** (87). **Naj počivajo v miru!**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 75, pri popljanju po po**šti** pa \$ 100; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za popljanje z letalsko po**p**to. Z navadno po**p**to 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / *Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar*

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Ca-ballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

CATERING

Cocina & Fusión. Srečanja — Praznovanja — Sprejemi. Najboljše okusna postrežba! **Julio Lallire, Chef Ejecutivo.** Tel.: 4641-6986; mobitel: 15 5564-2831; e-mail: jullace@yahoo.com.ar

TURIZEM

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu H. Yrigoyen 2742 - San Justo Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital A. ič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalie 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena, odsek Ramos Mejía, se toplo zahvaljuje neimenovanemu dobrotniku za dar 200 ameriških dolarjev v dobrodelni sklad odseka.

Bog povmi!

OPORTUNIDAD DE INGRESOS EXTRA

para eslovenos en la Argentina
Empresa internacional con pronto inicio de actividades en la República de Eslovenia selecciona socios comerciales con contactos profesionales, comerciales o personales en Eslovenia y la Argentina.
Solicite información adicional a: **poslovpartner@yahoo.com.ar**

OBVESTILA

ČETRTEK, 13. oktobra:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16,30 v Slovenski hiši. Predaval bo g. Tone Mizerit o volitvah v Argentini.

NEDELJA 16. oktobra:

V Argentini materinski dan.

SOBOTA, 22. oktobra:

Redni pouk na Srednjepolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 23. oktobra:

V Argentini parlamentarne volitve.

SOBOTA, 29. oktobra:

Redni pouk na Srednjepolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 30. oktobra:

38. obletnica na Pristavi. Na programu igra Velika puntarija - dramska kronika iz leta 1573.

NEDELJA, 6. novembra:

Zvezni mladinski dan v Slovenski vasi v Lanusu.

SOBOTA, 12. novembra

Zaključna prireditev na Srednje olskem tečaju RMB.

NEDELJA, 20. novembra:

Nedelja Kristusa Kralja.

NEDELJA, 27. novembra:

50. SLOVENSKI DAN v Slovenski vasi v Lanusu.

Na SP v Nemčijo le kot gledalci

Slovenska nogometna reprezentanca je v predzadnjem krogu kvalifikacij za svetovno prvenstvo leta 2006 (skupina 5) v Palermu izgubila proti Italiji z 0:1 in si tako dokončno zaprla pot v Nemčijo. Na drugi strani so si Italijani že priigrali nastop na SP 2006.

Ker je Norveška premagala Moldavijo, ima sedaj tri točke naskoka pred Slovenijo. V zadnjem krogu bi jo Slovenija teoretično lahko dohitela, vendar se ob izenačenosti v točkah upošteva izida medsebojnih dvobojev, tu pa Norveška „nese“ Slovenijo.

Upanje, da bi se slovenski nogometaši drugič zapored uvrstili na svetovno prvenstvo, je krog pred koncem končano. Varovancem Braneta Oblaka v Palermu ni uspelo osvojiti vsaj točke, s katero bi se imeli teoretične možnosti. Glede na čas, kdaj je na Siciliji klonila slovenska obramba, bi lahko rekli, da so bili blizu cilja, toda sodeč po igri, so bili od tega zelo daleč. Prikazali niso praktično ničesar; če ne bi bilo v vratih odličnega Mavriča, bi doživeli bolj prepričljiv poraz. V vsej tekmi niso sprožili niti enega nevarnejšega strela ali pogledali italijanskemu vratarju v oči, medtem ko so domači zamudili številne priložnosti. Italijani so stiskali obroč okrog vrat nasprotnika, toda ta se je spretno in srečno branil, to pa predvsem zaradi Mavriča, ki je navduševal z obrambami. A v 78. minuti je bil brez moči. Grosso je z leve strani podal žogo v sredino, mrežo pa je s strelom z glavo zatresel Zaccardo. S tem je bilo konec slovenskih sanj o odhodu v Nemčijo, saj, glede na stanje na igrišču, nihče ni pričakoval preobrata.

Kvartet Tartini znova med nami

Slovensko veleposlaništvo v Argentini sporoča, da bo med 13. in 24. oktobrom gostoval v Argentini Godalni kvartet Tartini iz Slovenije.

V Buenos Airesu bo kvartet nastopil v Teatro Gran Rex, Avda. Corrientes 857, v sredo 19. oktobra 2005 ob 13. uri. Vstopnice so brezplačne.

Poleg tega bo nastopil

CAROCOCINA.COM

CATERING
Kvalitetna kuhinja
Tel.:4720-0038 / Cel.: 15 5743-2360
www.carococina.com
Chef Carolina Potočnik

pe v ponedeljek, 17. oktobra v Bariločah, v Hotel Llao Llao, ob 12. uri; v četrtek, 20. oktobra v Rosario, Auditorio Hector Astengo ob 21. uri; in v Tucumánu, Centro Cultural de la Universidad Nacional de Tucumán, ob 21. uri. Tokrat je že drugič ko ta glasbena skupina obišče Argentino.

Kvartet sestavljajo prvi violinist Miran Kolbl, drugi violinist Romeo Drucker, violist Aleksandar Milopev in violončelist Milop Mlejnik.

Godalni kvartet Tartini je prvi zares reprezentativni tovrstni slovenski ansambel, ki je v zadnjih letih delovanja s svojimi koncerti postal ambasador slovenske kulture na domačih in tujih koncertnih odrih. Z občudovanja vredno zagnanostjo in predanostjo se člani kvarteta posvečajo tej plemeniti zasedbi in se z vrhunsko izvajalsko vipo ter prepričljivo muzikalno tehnostjo naglo približujejo ravni najuglednejših svetovnih kvartetnih sestavov.

Umril je dr. Marijan Zadnikar

V Ljubljani je v ponedeljek umrl dr. Marijan Zadnikar. Zadnikar sodi med najvidnejše umetnostne zgodovinarje raziskovalce in konservatorje prve povojne generacije na Slovenskem, kot nadvse plodovit pisec pa je znan strokovni in tudi pri javnosti, so ob Zadnikarjevi smrti zapisali na Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije. Njegovo najbolj znano delo je knjiga Znamenja na Slovenskem. Leta 1921 rojeni Zadnikar je največ raziskav posvetil romanski arhitekturi.

„Pristava, srečna vas domača“

38. PRISTAVSKI DAN

v nedeljo, 30. oktobra

11.15 dviganje zastav

11.30 sv. maša

13.00 kosilo

17.00 kulturni program

slavnostni govor: g. Avgust Čop

Igra Bratka Krefta:

„Velika puntarija - dramska kronika iz leta 1573“

v režiji g. Mihe Gaserja

nato prosta zabava

Z veseljem vas pričakujemo!

„Mladinsko“ zaključilo gostovanje

Z zadnjo predstavo „Kdo se boji Tennesseeja Williamsa?“, s katero so se enkrat napolnili gledališče Brunett v Montevideu, so člani Slovenskega mladinskega gledališča zaključili svoje gostovanje na 1. mednarodnem festivalu gledališča El Galpon. Tudi na koncu so poželi buren aplavz, sicer pa o slovenskem gostovanju obirno poročajo vsi osrednji urugvajski mediji, poroča sodelavec STA.

Po predstavi so za slovenske igralce v svojem društvu pripravili sprejem člani izseljenskega društva Transmurana, ki letos praznuje 70-letnico obstoja.

Slovensko mladinsko gledališče se je nato v torek, 4. oktobra preselilo v Argentino, kjer so predstavo v mestu Cordoba uprizorili na mednarodnem gledališkem festivalu Mercosur.

Pred razprodano največjo dvorano osrednjega gledališča Teatro Real v Cordobi je Slovensko mladinsko gledališče iz Ljubljane na zadnjič odigralo svojo predstavo v režiji Matjaža Pograjca. S tem je zaključilo svoje gostovanje na festivalih v urugvajskem Montevideu in argentinski Cordobi. Slovenci so zaradi svojega uspeha postali prava atrakcija Festivala Mercosur, ki ga že petič organizira cordobski sekretariat za kulturo.

Slovenski gledališčniki so predstavo odigrali v dvorani poimenovani po pokojnem Carlosu Gimenezu, enem največjih cordobskih gledaliških imen, ki je leta 1993 umrl v Caracasu. Carlos Gimenez je bil tudi velik ljubitelj slovenskega gledališča, saj je ravno on na festival v Caracas leta 1992 pripeljal Pandurjevo Šeherezado.

Sporočilo mutuala Sloga

Sporočamo, da se je v soglasju s sklepom članov mutuala SLOGA na izrednem občnem zboru 14. novembra 2004 in potrdilom na izrednem občnem zboru dne 24. julija 2005, prodala kinta Sloga družbi Zvon Ena Holding Sociedad Financiera S.A. Kupno prodajna pogodba se je podpisala dne 8. septembra 2005.

Namen novega lastnika Zvon Ena je dati kinto v koncesijo Mutualu SLOGA, da okoristi njene člane.

Spomnimo člane tudi na snov, vsoto in pogoje podpor, ki so v veljavi od 1. januarja 2005.

Poroka: \$ 200.- z akreditacijo v račun člana. Če soprog ni član, se nadomesti akreditacija z včlanjenjem soproga.

Rojstvo: \$ 200.- Se včlani otroka in se akreditira pe \$ 100.-, ki se jih ne more dvigniti v dobi 5 let.

Zaključek srednje šole: Začasno ukinjena.

Zaključek univerzitetnih študijev: \$ 200.- Akreditacija v račun do 2007.

Starostna podpora 75/80/85/90/95/100 let: \$ 200. Se plača v gotovini.

Stalna in popolna onespoblnost: \$ 1.000.- Se plača v gotovini.

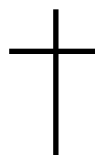
Posmrtnina: \$ 500.- Se plača v gotovini.

Pravico do podpore imajo člani z minimalno vlogo \$ 200.- in ki so na tekočem s članarino.

V vseh primerih plačil v gotovini se ta izvedejo le, če Mutual razpolaga s potrebnimi denarnimi sredstvi; v nasprotnem primeru se vsota akreditra v račun člana do trenutka, ko se lahko izvede plačilo v gotovini.

Izrabimo to priložnost da opomnimo člane na obveznost, da v svojem računu hranijo minimalno vlogo \$ 200.- in plačajo članarino, ki znaša \$ 5.- mesečno in je v veljavi od 1. maja 2005.

Upravni odbor

„V nebesih sem doma
od tega ne sveta ...“

Blaženi A. M. Slom ek

V globoki žalosti sporočamo, da nas je 3. oktobra 2005 v 37. letu po hudi bolezni zapustil naš mož, sin, brat, svak in stric

ANDREJ STANISLAV KOŽELNIK

Bog povrni vsem, ki so nam v tej težki uri stali ob strani: molivci, kropilci, darovalci cvetja in vencev, pevci, ter vsi ki so spremili Andreja na zadnji zemeljski poti na pokopališče Jardín Bella Vista.

Hvala duhovnikom za molitve ob krsti: prelat dr. Jure Rode, Pavle Novak CM, Danijel Vrečar; pe posebej smo hvaležni župniku Franciju Cukjatiju za vodstvo pogreba.

Našega Andreja priporočamo v spomin.

Žalujoci: Milena, žena,
Marija in Miha, starša,
Miha ml. in Janko, brata z družinama,
Tončka in Marta, sestri z družinama
in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Tandil, Mendoza, Slovenija, Kanada in Anglija.